ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଜିୟାନଗରମ୍
(ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ଆବାସିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମାଜ)
ବିଜିୟାନଗରମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ଏମ୍. ତ୍ରିପୁର ସୁନ୍ଦରୀ ଦେବୀ

ଏପ୍ରିଲ 20, 1990

[କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ପି.ବି. ସାୱନ୍ତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ 1950: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 - ସରକାରୀ ସେବା - ନିଯୁକ୍ତି - ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା - ବିଜ୍ଞାପନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋହଳଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ବେସାମରିକ ସେବା: ଏ.ପି. ସରକାର - ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି - ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନିଯୁକ୍ତି - ବେଆଇନ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରେଡ-1 ଏବଂ ଗ୍ରେଡ-2 ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ନାତକ ଶିକ୍ଷକ) ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଖବରକାଗଜ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏଥିପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା ଏମ୍.ଏ. ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଡିଗ୍ରୀ, ତେବେ, ଏମ୍.ଏ. ରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ସହିତ ଅନୁପାଳନ ସାପେକ୍ଷେ ତାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୀରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ ବୋଲି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭଲ ନମ୍ବର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବା ଏବଂ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବା ତାରିଖରୁ ତାଙ୍କର ଦରମା ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.** ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ, ଏହା କେବଳ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସମାନ କିମ୍ବା ଆହୁରି ଭଲ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବାରୁ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ୟଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି ।

2. ଯୋଗ୍ୟତା ଗୁଡିକ କୋହଳଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନ ଥିଲେ ନିମ୍ନମାନର ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ଏକ ପ୍ରତାରଣା ସଦୃଶ ।

3. ଜାଲିଆତି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ପକ୍ଷ ହେବା ଅନୁଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ହରାଇଥିଲେ ।

4. ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ ବେଳେବେଳେ ଭୁଲରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଚୟନ କମିଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଟିପ୍ପଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ଥାଏ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଚୟନ କମିଟି ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତଥାପି, ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେଉଁଥିରେ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେଉଁଠାରେ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ତ୍ରୁଟି ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ଭୁଲ୍ ନାହିଁ ।

[ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପଦବୀରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ, କାରଣ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ଏମ୍.ଏ.ରେ ଆଉ ଏକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏହା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ **1990-1991** ଶିକ୍ଷାବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2559/1988

ଆର.ପି. ସଂଖ୍ୟା 3931/1987 ରେ ଏ.ପି. ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ହାଇଦ୍ରାବାଦର 31.8.1987 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଜି. ପ୍ରଭାକର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ୱାଇ.ପି. ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସାୱନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ମାମଲାରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଗ୍ରେଡ୍-1 ଏବଂ ଗ୍ରେଡ୍-2 ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ନାତକ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ) ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରି ଏକ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ରେ ଉକ୍ତ ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଉକ୍ତ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏମ୍.ଏ. ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଡିଗ୍ରୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଏମ୍.ଏ. ରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଡିସେମ୍ବର 27, 1985 ରେ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୀରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଭୁଲ ଭାବରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଔପଚାରିକତା ପାଳନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ସମୟରେ, ଏହା ଦେଖାଗଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସେବାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିସେମ୍ବର 27, 1985ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଜାନୁଆରୀ 2 , 1986ରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ସହିତ ସେବା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଡିସେମ୍ବର 27, 1985 ର ଆଦେଶ ଅନୁପାଳନ ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ।

3. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ସମର୍ଥନରେ ଯେଉଁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି, ପ୍ରଥମତଃ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ନମ୍ବର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ।

4. ତର୍କ ସମୟରେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନକଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ ନକରି ମୂଳ ଚୟନ ଭୁଲବଶତଃ ଏହି ଅନୁମାନରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା-ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି । ଚୟନ କମିଟି ଅନୁମାନ କରିଥିଲା ଯେ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ରହିଥିଲା । ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିବା ଆଦେଶରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯୋଗ୍ୟତାର ଅଭାବ ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କୁ ସେବାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ବୋଲି ଅବଗତ ଥାଇ ଚୟନ କରିଥିଲେ । ଆମ ମତରେ, ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ ବେଳେବେଳେ ଭୁଲରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଚୟନ କମିଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଟିପ୍ପଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ଥାଏ, ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଚୟନ କମିଟି ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତଥାପି, ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେଉଁଥିରେ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଏ ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେତେବେଳେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମୂଳ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଭୁଲଟି ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଇନଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ କିଛି ଭୁଲ୍ ଦେଖୁନାହୁଁ ।

5. ଅଧିକ ନମ୍ବର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ମନ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଧା ସତ୍ୟ, କାରଣ ଆବେଦନ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ନମ୍ବର ଥିଲା ବୋଲି ଧରିନେଲେ, ଲାଗୁଛି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବା କେହି ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା

କେବଳ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ହଁ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଆବେଦନ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ବୋଲି ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନ କରିଥାନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର ନୁହେଁ ।

6. ଏହା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ, ଏହା କେବଳ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସମାନ କିମ୍ବା ଆହୁରି ଭଲ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବାରୁ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିମ୍ନମାନର ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତାରଣା ସଦୃଶ, ଯଦି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇ ନଥାଏ ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ଗୁଡ଼ିକ କୋହଳ ଯୋଗ୍ୟ । ଜାଲିଆତି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଦାଲତ ପକ୍ଷ ହେବା ଅନୁଚିତ ।ଆମେ ଭୟ କରୁଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

7. ତଥାପି, ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏମ୍.ଏ. ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ଆଉ ଏକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଯୋଗ୍ୟତା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଆମେ ଭୁଲିପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ସେ ସଫଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । 1986 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 2 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ସେ 1987 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ 31 ଅଗଷ୍ଟ, 1987 ରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଡିସେମ୍ବର, 1987 ରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ସେ ସେବା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, ଆଜି ସେ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ବୟସ୍କ ହୋଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁ ଯେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କୁ ପଦବୀରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ତେଣୁ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷ 1990-91 ର ଆରମ୍ଭରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀ ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ

ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ପଦବୀ ଖାଲି ନାହିଁ, ଆମେ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉ । ତେବେ, ସେ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ସମେତ କୌଣସି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।

ଏନ୍.ଭି.କେ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।